

Kjøbenhavn; men jeg troer neppe, at de, naar de komme ud i Landcommunerne, vilde have det rette Kjendskab til at bedømme de locale Forhold, saafremt de ikke ere valgte paa selve Stedet. Derimod kunde jeg ønske, hvis man endelig skal have et Slags Conference med Amtsraadet, at det blev paabudt Sogneforstanderskaberne at sende Delegerede til Amtsraadet, hvilket da kunde bestemme Stedet, hvor Conferencen skulde afholdes. Det, troer jeg, er en heldigere Ordning end med disse Skattecommissairer; desuden danner man ved at udnævne saadanne Commissairer et nyt Slags Embeder, som vilde medføre ikke ubetydelige Udgifter, ja, næsten opsluge Halvdelen af hele Skatten, som her er bragt i Forslag. Jeg maa derfor fraraade denne Bestemmelse, som vil medføre store Udgifter, og som jeg troer, kan undværes, naar man giver, vel at mærke, ikke en theoretisk, men en praktisk Veiledning, hvor- efter man omtrent kan gaae. Det gaaer saaledes ikke an at bestemme en vis Indtægt pr. Ko, der holdes paa en Gaard; thi det er en Selvfølge, at man ikke kan faae ligesaa meget ud pr. Ko, hvor der er 10 Køer, som hvor der er 100 Køer. Jeg troer, at Rigingen let vil kunne gennemføres ved en praktisk Veiledning, eller, hvis man ikke troer at kunne give en saadan, da ved Conference mellem Delegerede fra hvert Sogneforstanderskab og Amtsraadet. Derved vil man sikkert kunne komme til en ensartet Bestatning.

Jeg skal endnu kun tilføie et Par almindelige Bemærkninger. Jeg kunde have ønsket, at man i Grunden slet ikke var kommen med en Lov som den foreliggende, der kun omfatter en Deel af Landet. Derfor man havde stræbt med at fremkomme med en Lov angaaende den Erstatning til Thyderne, som de virkelig have Krav paa, saa troer jeg, at Thyderne vilde have været meget berebvilige til at deeltage i de samme Byrder, som ved denne Lov paalægges Derne. Det hele Beløb, som man her gaaer ud paa at spare Thyderne, er kun ubetydeligt, men det seer dog ud, som om man derved indi-

recte vil give en Erstatning, og jeg er bange for, at Thyderne dyrt vilde komme til at betale denne Simule Fritagelse. Jeg havde derfor meget ønsket, at man slet ikke var kommen med denne Lov, eller i alt Fald med en Lov for hele Landet. Derfor den høitærede Regjering kunde undvære denne Lov, skulde jeg meget ønske, at den ikke udkom, thi jeg troer, at vi Thyder vilde være villige til at paatage os de Byrder, som vi ere forpligtede til, og som vi reiskerdigviis maa paatage os. Men jeg troer ikke, det er heldigt, at man saaledes paa en indirecte Maade vil vise et Slags Godmodighed imod os; thi vi see ikke her nogen virkelig Erstatning. Vi fordre kun at faae Erstatning for de Kjørsler, og hvad ellers vi have udredet til vor egen Armees og til Fjenden. Jeg skal derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om han ikke troer sig istand til at kunne undvære nærværende Lov.

Finantsministeren: Jeg skal tillade mig at tage Ordet, førend der kommer saa mange Spørgsmaal, at jeg maa glemme det ene for det andet. Naar man har spurgt mig, om Finantsferne overhovedet iaar kunne undvære Krigsskatten, maa jeg som Svar henvise til det begge Thing meddeelte foreløbige Overslag over Indtægter og Udgifter i dette Finantsaar. Det vil deraf sees, at om vi ogsaa paaregne hele Kongerigets Overstud til Bestridelsen af de Udgifter, som i Overslaget ere opførte, vil der dog mangle en ikke ubetydelig Sum, nemlig 1½ eller næsten 2 Millioner Rd., og, efter hvad jeg har tilladt mig at udvise i det andet Thing, er der desuden flere Hensyn, som vel ikke træde frem med bestemte Tal, men som dog ikke kunne oversees, naar man vil gaae et Finantsaar imøde. Der er saaledes endee Udgifter, navnlig til visse Brancher, som vilde blive større, medens det aldeles ikke staaer i vor Magt at formindste dem, og der er Indtægter under visse Brancher, som ikke sikkert kunne ventes at ville indløbe netop i dette Finantsaar med de Summer, som ere paareg-